

DIURNALU GLUMETIU SOCIAL-POLITICU-TOCU.

Diurnalulu acest'a ese in tóta *Marti-sér'a*; dar' prenumeratiunile se primescu in tóte dílele. *Pretulu* pentru Austro-Ungari'a : pre unu anu e 6 fl., pre I semestru 3 fl., — pentru Romani'a si Tierile latine si streine : pre unu anu 8 fl. (20 franci — lei noi), pre I semestru 4 fl. (10 fr.—l. n.) Unu numeru singlaraticu costa 12 cr. v. a.

Tóte siodenile si assemnat' unite suntu a se tramite la Redactiunea diurnalulu in Gher'a (Szamosujvár.) Er' diurnalele de schimb precum si tóte scrierile de a carora aparentia ar' fi a se face mentiune in acestu diurnalu suntu a se tramite la *Proprietariulu diurnalulu M. B. Stanescu in Arad.*

Insertiunile se primescu cu 7 cr. de linia si 30 cr. facse timbrale. La repetiri mai dese a unoru si acelor'asi insertiuni se accórdá reducere insemnate in pretulu de inserare.

Collectantii de insertiuni se împartasiescu in %, cuvenitu.

Abonamentele suntu a se face prin assemnatiuni postale : La **REDACTIUNEA DIURNALULUI** in Gher'a Szamosujvár. Cei de gente barbara si din tíera straina se voru adresá : in *Siberia* la Tiarulu, in *China* la Ching-chiling-ho, in *Persia* la Siaculu, in *Asia* si in celelalte parti ale lumii la prefectulu *Banija*. *Pretulu de abonamentu* se primescu in totu soiulu de bani — numai in bani ideali nu.

Abonamentele pre anulu 1880 se se faca indata!

Pretulu de abonamentu pre I anu e **6 fl.** — $\frac{1}{2}$ anu **3 fl.** $\frac{1}{4}$ anu **1 fl. 50 cr.**

PE GHIACIA.

Tóta lumea pe-'ntrecute fugu se se dé pe ghiacia
Unii 'n mediu, altii spre séra, altii chiar' de dimnétia,
Vai si multi mai cadu pe ghiacia!

O cocóna prea frumósá, cu rosii alburii pe fačia,
Intr'atát'a se aventá — cându o vedi te prinde grétia,
Vai, de n ar' cadea pe ghiacia!

Copliiti'a ce din fire e usiorica de miáte,
Se aventá sermanie'a, dar' cade . . . cându nice simte,
Cáci multi i facu complimente.

O se rideti de v'oiu spune cá chiar' cei ce dau povetia,
Ómenii cu barbe lunge, inca se dau adi pe ghiacia,
Dar' lunecându — cadu pe fačia!

Ca ministrii, deputatii, inca luneca usioru
Cându s'aventa 'n luciulu ghegiei, stându numai pe unu pitioru,
Ast'a-o sciti din cioroboru.

Ca intréga tier'a nóstra luneca astadi orbesce
O sciti voi, — atát'a numai cá capulu nu si-lu sclintesce
Cáci Donnulu pre ea o padiesce.

Dar' ce dicu, cá si eu iusu-mi, scriindu ast'a poesia
Inca m'avéntaiu cu fačia colu pe ghiacia lucia,
Oh, si-de oiú cadé . . . vai mie!

i. p. r.

Patianile si nasdravanile

BARONULUI MINCIUNESCU.

(Continuare.)

Sórele erá la apusu si merindea mea la sférsitu.
Eu me intorceamu catra casa candu o díhania de ursu furiosu, cu gur'a cascata, gata de-a me face búcati, 'mi curmá drumulu. Inzadaru cautu prin tóte buzunárele pravu si glóntie. Nu gasescu nemicu, decátu doue búcati de cremene de pusca pre cari aveam datin'a de-ale portá la mene pentru tempu de necasu. — Aruncu pre un'a in gur'a fiarei cu atát'a potere incátu strabate pána in fundulu gátulu. Acésta bucatúra nefiendu pre gustulu ursului, fiar'a se cáu codí si mormái cu disgustu, dându-mi mie tempu si ocaziune de a-i poté aruncá in gátu si pre a dou'a búcata de cremene. — Acést'a nu numai ca nimeri ei inea se ciocni de cea de antáia cu atát'a vehementia, incátu din ciocnirea lorú se escá focu in urm'a carui'a ursulu plesni cu o esplosiune ingrozitóre.

'Mi erá rénduitu cá se fiu atacatu de fiarele cele mai ingrozitóre si cele mai selbatece, chiar' atunci cându eram mai puçinu pregatitu de-a stá fačia cu ele. Asié odata o díhania de ursu nevalesce asupr'a mea cu unu urletu selbatecu, chiar' atunci candu 'mi scosese-mi cremenea pentru de-a mi-o ascuti. — Totu ce poteam face in grab'a mare erá cá se me urcu pre unu arbore inaltu si se me pregatescu de aperare. Spre nenorocirea mea, cându me urcám in susu, scapai cutitulu la pamentu si acum numai aveam decátu degetele, cari inse nu-mi erán de ajunsu pentru de a întiepeni cremenea dela cocosiu (tragatoriu). Ursulu moráia in giurulu trunchiului si eu prevedeam ca preste doue-trei mominte voiú fi spintecatu de fiar'a selbatica. — Asiu fi potutu se dau focu umplaturei, scotiendu scánteii din ochii mei, cum mai fa-

locu nu-mi convenia, căci si la întâi'a practica a lui 'mi casiuase o dorere de ochi din care inca nici acum nu eram deplenu vindecatu. Cautam cu machnirea la cutitulu meu infiptu in zapada, dar' tota machnirea mea nu-mi folosia nici catu e negru su unghia. In sfersitu mi-a venitu o idea precatu de fericita pre atatu si de ciudata. Sciti cu totii ca adeveratulu venatoriu, ca si bnnulu filosofu, 'si porta tote ale s'ale cu sene-si; incatu despre mene, traist'a mea de venatore e unu adeveratu magazinu in care afli totu ce poftesci pentru tote imprejurarile neasceptate. Cautai prin tréns'a si scosei mai antaiu o bucata de sfóra, apoi unu carligu de fieru, si o cutiutia cu smóla care fiendu intiepenita de frigu o pusei in senu ca se se mai moie. — Legai apoi de sfóra carligulu pre care 'lu unsei din grosu cu smóla si-lu lasai repede la pamentu. Carligulu unsu cu smóla se intiepeni de manunchiulu cutitului si inca cu atatu mai tare, cu catu smól'a, intarindu-se la aeru, se facuse ca cimentulu; asié isbutii ca se-mi redicu cutitulu. — Abia apucái se intiepenescu cremenea, candu ursului i-i vene voi'a de-a se urca pre arbore.

— Pre legea mea — disei eu — singuru unu ursu 'si poté alege atatu de bene tempulu.

Si 'lu primii cu o descarcatura atatu de frumósa incatu la momentu 'si si pierdu voi'a de-a se mai urca pre arbore.

O alta data, fusei inghesuitu asié de aprópe de unu lupu, incatu, pentru de a me apera, nu mi mai remasese altu mijlocu decatu se-i bagu pumnulu in gura. Inpinsu de instinctulu de-ami apera vietia cu ori-ce pretiu, 'mi bagaiu pumnulu din ce in ce mai afundu prin gatulu lupului, asié incatu braçulu mieu intrase acum pana la umeru in lupu. — Atat'a inse nu-mi ajungea. Eram nasu in nasu cu lupulu; si ast'felu cautam unulu la altulu potu dice ca nu cu pre mare dragoste. — Ce se me facu? Deca mi-oiu scote man'a din gatulu lupului, elu me va si spinteca la momentu. — In scurtu me-am hotaritu. Am apucatu cu man'a maruntaiele lupului si le trasei in afora asié ca intorsei lupulu pre dosu chiar' ca si pre o manusia, lasandulu mortu pre zapada.

N'asiu fi intrebuintiatu negresitu acestu mijlocu façia de unu câne turbatu, care me urmari intr'o di prin o ulitia a S. Petruburgului.

— De asta data, 'mi disei eu, nu va fi mai bene decatu se o iai la fuga.

Si cum socotii si facii. Ma pentru ca se fugu mai bene, 'mi aruncai josu manteu'a si alergai catu potii mai iute catra casa. — Tramiseiu apoi pre servitoriulu mieu ca se mi-o caute; si apoi lasai ca se o asiedie cu cele alalte haine. — A dou'a di audu unu latratu mare in casa, si pre Tóderu care venia spre mene strigundu:

— In numele ceriului, d.-le barou, manteu'a d.-t'ale este turbata!

'Mi cautu repede garderob'a si 'mi vedu tote hainele sfasiate si facute bucati. Servitoriulu avea dreptu, manteu'a mea era turbata; si chiar' in acestu momentu se aruncase cu turbare asupr'a unei frumóse haine de gala,

FRIC'A NÓSTRA.

Lumea, tier'a, cu-'ngamfare constatéza ca ni frica
De câte fantasme tote, chiar' de umbr'a ce n'avemu;
Da, striga lumea 'ngamfata, ne mai sciindu ce se dica
De mania, căci noi astadi politici ne aratamu.
Dar' politic'a barbata, lumea 'ntrega de-ar' turbá,
Noi nu potemu nici odata altor'a a o lasá!

Se 'ncercau se se redice Slavii din bordeiulu loru
Si-apoi se ne dispute politic'a ce-o avemu;
Mai pretindeau dreptu de limba, dar' Dómne értale loru,
Căci nu sciáu ce se cera, decatu bombauiau mereu;
Slaviloru, din politica, nu vomu cedo nici unu picu,
Nu, Slavulu dela natura nu póte fi politicu.

Romanulu, prostu dela fire, aratá cu atestatu
Ca dieu lui-i se compete dreptu egale 'n ast'a tiéra;
Firesce ca deca frica de elu amu fi aratatu,
Prea usioru poté sperare ca-i vomu cedo cev'a éra;
Dar' noi ómeni politici, nui-amu cedatu chiar' nimicu;
Nu dieu ca dóra de ace'a suntemu poporu politicu!

Câte fránturi de popóre suntu in tier'a unгурésa
Tote voiau in o vreme se devina mari si tari
Ba inca in fanatizmu-si voiau chiar' ca se croiesca
Nesce state mitutele, compuse din proletari.
Firesce ca politic'a nu le suferi
Asta cutediantia mare, chiar' fora-a o pedepst!

Politic'a sanetósa dela noi fruntasii tieriei
Pretinse, ca limb'a dulce ce-o vorbescu ángerii 'n raiu
Se o impunemu la glóte, chiaru cu ajutorulu poterei
Numai so-i vedemu odata mai ciopliti decatu pe cai;
Dreptu ca ei opositiune aretau la inceputu,
Dar' apoi cine-i intréba, de e cev'a de facutu?

Vért-vomu deci limb'a nóstra, unde numai vomu poté,
In culina, satu si scóla, ba si 'n beseric'a loru;
Inavomu dela netrebuici totu ce numai voru avé
Si le-omu si dá recompensa póna le-a trece do doru.
Si in fine credemu tare ca scopulu ni lomu ajunge
Ér' de nu teremtette! in ánima-i vomu strapunge.

In dascalu avemu nedejde ca ne-oru partini fidelu,
Precumu si no-ii tienuramu fora munca tempu de o véra,
Voru vedé ca limb'a nostra s'o 'ntroduca in unu felu
Prin scólele dela sate, apoi pe venitoriu éra
Li vomu stringe la curse si-i vomu solvi prea frumosu
Póna vomu poté trantire prostele loru limbe josu!

Ce-i dreptu si adeveratu, nici la draculu nu-i mintiuna,
Dice o dicala vechie, noi ast'a o iscalimu!
In popimea romanésca, inc'avemu sprigina buna
Si cu ajatorulu — loru crediu ca o se reesimu.
Numai nu sciú ce voesce Baritiu si cu Muresianu
Ca adesea-o palmuesce si-i pune la nasu hireanu —

Frica deci de dascalime si popime nu portamu,
Si n'amu avea nici chiar' grigia candu am poté arestá
Pe Baritiu, pe Muresianulu, Densusianulu si Negrutiu,
Pe Cipariulu, Moldovanulu si inca mai atatia,
Se-au incá-i de i-amu atrage la recoritoriulu putiu
Ca se jóce dupa strun'a carea noi o incordamu!

Scurtu, de veneticii tieriei frica mare nu portamu,
Dar' — dupa cumu dice cel'a: hátra van — de ce me temu,
Germanii si germanismulu, voru luá si ce n'avemu;
Daci — diu diu — mi e frica

Căți magnăți din neamul nostru, nănăda marea angareasă
 Se punu cu mare sudóre a inveti'a di si nópte.
 In loculu limbei materne — pe cea prósta germanesca
 Si nu vréu a dá urechia, nici chiar' magiarelóru siópte:
 Frica ne cuprinde mare, ca Germanii de nimicu
 'Si-oru formá la noi in tíera partidulu lóru politicu.

J. P. R. de alalta-eri,

secretariu la ministeriu,

cu pinteni si cu mustetie,
 si la cisme totu cu cretie!

Receta pentru de a gasi unu barbatu.

1. Mai multu simtiu comunu si mai puçinu spiritu.
2. Mai multe ocupatiuni folositorie si mai puçina toaleta si luesu.
3. A se ocupá mai multu de afacerile casei de câtu de Misterile Parisului.
4. A si repará hainele si ciorapii de câtu a se ocupá de frivolitati.
5. A cetí carti de menagiu si bucataria, carti morale si instructive, ér' nu jurnale de moda.
6. A nu face toalete care sparia pung'a candidatiloru de maritagiu.
7. A probá in fine barbatiloru, cá ei voru gasi in soçiele lóru unu ajutoriu si amicu, éra nu o piedeca si ruina, — mangaiare si fericire dar' nu otrava si mórte.

Cându femeile se voru convinge de necesitatea si folosulu acestei recete, atunci numerulu damelóru nemaritate va scadé si voru fi mai fericite precum si barbatii. *Perdafulu.*

MUSTRAREA MUIEREI.

(Refrenu la: **Necasulu unui barbatu cu muiere rea** *).

Barbatiele, fétulu meu,
 Nu te tíenu io asié reu,
 Totusiu nu te superá,
 Pentru cá te-oiu întrebá:
 Ce-alianu si ce dusi rei,
 Totu aveti voi pe femei?
 Cá ori si cum voi gânditi,
 Cu ele v'ajutoriti;
 Cá de nu v'ar' trebui,
 N'ati umblá a-le petí . . .

Pâna ce 'su la parinti,
 Stati de dragi se-le 'nghititi:
 Dupa ce le-aveti soçii,
 Câtí-va ani e cea de-ântái, —
 Apoi v'afflati banutti
 Cáci nu le ati rosu 'n dinti!
 Ori pró care se-o luati,
 Vina cauta se-i aflati;
 Nu ve uitati si la voi.
 Câte vini v'amu dá si noi.
 Da noi daca nu putemu,
 Cauta numai se rabdamu.
 Dar' cându amu avé putere,
 Se ve damu si noi pe piele,
 Cum si voi nóue ne dati,
 N'ati umblá totu bosumflati:
 Credu cá v'ati mai domolí:
 Si nu ne-ati totu asupri;
 V'ati stringe córnelé 'n sacu,
 Nu ne-ati sari totu in capu.

Asculta dragutiulu mieu:
 Ce ti-oiu povestí si eu:
 Câte dile trecu in anu,
 Si nu faceti nici unu banu,
 Siedeti colaciti pe vétra.
 Pâna faceti locu in pétra:
 Si ne nadusiti in pripa
 Cu spurcatiunea de pipa. —

Numai din pipa se tragu.
 Ba seracele femei,
 Stai de mil'a lóru se piei;
 Si-unu cretíariu ce ele'lu facu.
 Lu scodolescu pe tabacu.
 Apoi voi nu aveti vini?
 Cându mergeti pe la vecini,
 De diu'a 'ntréga siedeti,
 Pân' vi gur'a chiar' horneti.
 Ba pe-acolo 'su si vecine,
 Le scití voi destulu de bine!
 Apoi totu noi suntemu rele,
 Si bune suntu numai ele.
 Dar' noi lucramu totu in vigu,
 Fie plóie, fie frigu.
 Ba chiar' de destule ori,
 N'alegemu nici serbatori.

Cându gândescu si me socotu,
 Mi-se face in grumazi botu, —
 Cátu necasu mai avemu noi,
 Si cu murdarii de foi:
 De câte ori nóptea sári,
 Pâna-i cresci si i-i vedi mari.
 Ba înc'apoi déca crescu,
 Si ei te mai necajescu.

Da de câte ori patiesci,
 Ti uritu se povestesci,
 Cu-unu petioru légeni haiatú,
 Cu cel'altu sprijinu barbatú, —
 Tóta diu'a te sfadesce,
 Sér'a ti-se lingusiesce.

Si totusiu nu li rusine,
 De dfeu cá nóue ni bine,
 Si cá suntemu odichnite,
 Par' cá i-su esiti din minte.
 Pre cându ei in serbatóre,
 Se iau iute pe petióre,
 Si se ducu de ici cólea,
 Pâna-i ajunge setea.
 Spune-mi dara, dreptu graiescu?
 Dieu cá-i dreptu, precum traiescu!
 Si déca ve departati,
 Apoi numai inturnati,
 Pân' abia 'n petiore stati,
 De nu-i golu nice unu matiu.
 Ba nici atunci n'ati vent
 Déca nu ne-amu ostení,
 Se mergemu noi dupa voi,
 Se v'aducemu dinapoi.
 Si déca venití acasa,
 Nu remâne blidu pe mésa,
 Ci tóte-su in noi st-'n usia —
 Apoi se taci cá-o papusia.

Ast'a inca totu ar' fi
 Déca nu ne-ati si 'mblati.
 Da ne piepteu'ati de-a-mâna,
 Cu ce ve vine la mâna.
 Si-apoi tocm'a 'ntr'alu nostu butu
 V'apuceati si beti mai multu.

Nu grigtti cá nu suntu bani
 C'aveti boi, oi si cãrlani,
 Séu de nu: vre-o bucatióra,
 (Nu lasati curéau'a góla)
 Séu de nu-su nici bucatióra,
 Ve lasati insetati óre?
 Ba nu! c'aveti omen'a
 La jidovu, vedel'asiu glie!
 Duceti bârne, duceti trunchi,
 Vindeti boi si faceti junci.
 Si moinitiele pe siesu
 Mai nu facu nice ovesu;
 Cá-ci cându ducu altii gunoiu,
 Voi totu trageti la fiscoiu.

Apoi biat'a de femeia
 Totu se rabde, au se pieia.
 Hm! dómne multu mai trudesce,
 Femei'a, pâna traiesce?!
 Apoi, barbate, barbate,

Si vedi, câte-am colindatu,
 Totu ar' mai fi de rabdatu,
 Totu ar' fi cum biata-ar' fi
 Ai rabdá si-ai inghití, —
 Cându n'ati da de cele rele
 Ce ve storeu pâna la piele.
 Dar' voi cum dati de alt'a
 Apoi pe-a vóstre le-ati dá,
 Da, le-ati dá in alta tíera,
 Se nu le mai vedeti éra.
 Atunci nemicu nu ve place,
 Ori ce femeí'a ve face.
 Totu bufniti si suduiti,
 Par' cá sunteti chiar' smintiti,
 Atunci norocu bunu ticnéla,
 Poti totu traf buduhala;
 Atunci poti totu vigha lucrá,
 Numai platesci nemic'a.

Si cându ar' fi cele rele,
 Care umbla se ve-'nsiele,
 Mai bunc, mai frumusele,
 Nu ne-arú mai fi nici o jele,
 Da-su mai próste mai urite,
 Murdare si cotozite.

Si-apoi se nu dici nemica,
 Se taci cá si o furnica?
 Ba dieu nu ve pará ciuda,
 Cá de-ai fi chiar' si o duda,
 Cauta se te sfadesci,
 Cá altfelu nu-o se traiesci
 Nici cu-unu betívu de barbatu —
 Vedel'asiu de totu umflatu.

* *

Apoi n'ai ce mai alege,
 Si domnii 'su totu de-o lege.
 Cá eu la domni am slujitu,
 Intre dènsii am truditu;
 Supera si ei pe dómne,
 Destulu, o! feresce Dómne,
 Mai alesu cum am vedintu
 Pe cei insurati de multu.

Cum se scóla — bombànescu,
 Si mustetiele-si sucescu;
 Ér' dupa ce-au frusitucatu,
 Se ducu incetu catra satu,
 Si atát'a siedu de multu,
 Pâna de-ameadi a trecutu,
 Dómn'a trebue se-accepte,
 Pâna-lu aude pe trepte,
 De multe ori se recesce
 Mâncarea, pâna sosesco,
 Apoi totu dómn'a-i de vina
 La prândiu precum si la cina;
 De prândiesce se întinde
 Pe sofa pân' somnu-lu prinde,
 Dupa ce dórme de-ajunsu,
 Se scóla si éca-i dusu,
 Pâna sér'a catra diece.
 Pre unde vré, se petrece.

O dá câtu se întemplá,
 De chiar' dómn'a me mâna:
 Se vedu ca unde remâne
 De acasa nu mai vine!?
 Apoi dupa ce vinia,
 Si dómn'a cumva dicea
 Cev'a, séu chiar' 'lu sfadta,
 Se mirá co a graiitu.
 Erá de buduluitu.
 Si cându la bucataria,
 Trebuia bani de chârthia,
 — Cá de-argintu nu pré erá —
 De cerea cumva se-i dea
 La multe ce-i trebuia
 Se ducea nu-lu mai vedea
 Pâna nóptea târdiu bea.
 Si-apoi mai suntu si reporturi
 Jocuri in carti si confecturi. —
 Cauta semai chieltuiesca
 Nu-i câtu lumea se traiesca.

Hei dómne, o sfinte dómne!
 Estea facu chiar' si la dómne
 Frumosulu loru peru câruntu,
 Ér' nu ca mânânca untu.

Apoi dragutie barbate
 Se n'avemu si noi dreptate?
 Se dicemu câte cev'a
 De stemperatu inim'a,
 Cà de nu-amu crepá de locu
 Cum crepa capusi'a'n focu.

J. M-ilu.

Cându se va cunoşce caus'a bólei?

Trei medici tienurá consiliu asupr'a unui greu-morbosu.

Dupa indepartarea loru morbosulu chemá la patu
 pe servitoriulu seu si 'lu întrebá:

— Ei bene, bunulu meu servitoriu, tu ai insoçitu
 pre medici pâna la usia, nu i-ai auditu ce opiniune
 avéu asupr'a bólei mele?

— Dieu, d-le, ei nu se potéu întielege nici de-
 cumu, fie-care 'si avea opiniunea s'a doosebita de acelu
 alaltu, — dara celu mai betrânu, cá mai cu mente, íi
 linisci dicându-le se aiba pucina pacientia căci prin
 sectionare se voru poté lamuri pe deplenu despre caus'a
 bólei D-t'ale.

GACITURA

PENTRU CUNOSCATORII DE GEOGRAFIA.

*Ici in zon'a stêmparata s'a formatu cá din poveste
 Unu statu mândru si potinte, ce din di in di 'nflorcesce.*

Cultur'a face pasi repedi, inaintéza mereu

In acést'a tíera mândra, in vecinulu oliseu;

Cu cultur'a mâna'n mana si averea se maresce,

Tempu ferice, tempu de auru, ori ce urma ne vestesce.

Pace, linisce, repaosu domnesce pentru vecia,

In asta tíera ferice, in mândr'a imperatia.

Aci nu-i cá'n alte state, ce-su remase in cultura:

Ómu de omu se nu incapa, omu de omu se dica hula,

Ci sânt'a sinceritate, marea generositate,

Cu fratie reciproca, unulu altui'a imparte.

Aci nu esistu procese, advocati, judecatori,

Nu su urme de strâmbatate, nice de esecutori;

Libertatea-'n originé aci-si asta patri'a s'a,

Securu este fie care (ce'n mormentu-si va intrá.)

De gradine rapitóre nu e imaginatiune,

In acest'a statu potinte, formatu cá prin o minune:

Ursulu, lupulu si dihorulu, porculu si vulpea vicléna,

'Si traescu tempulu de auru, for' se pata vre-o prihana,

In asta tíera dotata dela natura frumosu,

Dreptu ca ele incafacu la ómeni mare bene, multu folosu.

Spuna-mi acumu invetiati, sciutori de geografia,

Ce nume pórtá acést'a vestita imperatia?

Ér in semnu de recompensa, pentru-unu respunsu studiatu

Le promitu calea deschisa la Vatiulu celu laudatu!

i. p. r.

STAFET'A SATULUI

Chiar' acum a sositu a-casa din o caletoria lunga. adu-
 cându cu sene 23 gravure frumóse pentru „Gur'a Satului.”
 Publicarea acestoru gravuré prin cari se caracteriséza fórte
 nimeritu situatiunea politica de astadi se va incepe
 in nrulu 1 din anulu urmatoriu.

Anu nou fericitu!

